

XXI
23

J. 13.

Januari
1888

Kära Ellen.

Tacks för bref, skrifver och allt!

För mig kan intet göras annat än skaffa
mig ett ordentligt understöd för detta året.

Natten mellan d. 8-9 tog jag all
den morfien jag hade, det var ej nog.

Jag kräkle upp den och tvangs af denna
otter att fortsätta ett lif, som är mig oer-
sätligt kval.

Jag är ännu sjukare, men doktorn
troar det är en kris och att jag genom god
vård kan bli bra. Nakenlygtes är det
hela en sjukdom — själs sjukdom. Och
att skrifva något som deger all trykka
är icke att tänka på tillvidare.

Matti är här. Det kostar mig
mycket att vara sjuk, kan inte äta, sova
på lite vin och vatten. Om någon vill
göra något för mig måste de icke dröja
för länge.

Den
Ernst.